

Liturgický program od 28. marca 2011 – do 3. apríla 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 28.3.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + moleben	+ Pavol, Anna, Pavol rod. Zahorčáková
Utorok 29.3.	Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia + moleben	* Jozef, Margita
Streda 30.3.	Vyšné Remety 17.00 - liturgia vopred <i>posvätených darov</i>	+ Juraj, Mária, Mária, Michal, Anna, Ján rod. Staščinská
Štvrtok 31.3.	Vyšné Remety 16.00 – sv. spoved' 17.30 -sv. liturgia + euch. pob.	* Milan, Emília s rod.
Piatok 1.4.	1. piatok v mesiaci Vyšná Rybnica 15.15 – sv. spoved' 16.15 -sv. liturgia + euch. pob.	* za členov sv. ruženca
	Vyšné Remety 17.30 – liturgia vopred <i>posvätených darov + moleben</i>	* za členov sv. ruženca
Sobota 2.4.	4. zádušná sobota Vyšná Rybnica 16.15 -sv. liturgia + panychída	+ za zosnulých
	Vyšné Remety 17.30 -sv. liturgia + panychída	+ za zosnulých
Nedeľa 3.4.	4. pôstna nedeľa Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti
	Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* Martina, Peter, Peter

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 13.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Zrkadielko, zrkadielko kto je najkrajší?

Každý z nás, keď ráno vstane, pozrie sa na seba v zrkadle. Aký som? Všetci poznáme rozprávku o snehulienke a siedmych trpaslíkoch. Boj dobra a zla. Tento zápas vedie každý z nás, či si to uvedomuje, alebo nie. Možno tak intenzívnejšie si uvedomuje túto realitu kresťan práve v tomto období pôstu, ktoré prežíva. Útoky z médií, či už otvorené, alebo akosi skryté, diabol sa v tento čas snaží zobrazit' človeka ako úžasne šikovného, rozumného a krásneho. Prečo? Aby sa človek nespoznal v pravde. Aby človek nevidel pravdu vo svojom živote. Svätý Jakub vo svojom liste hovorí: „*kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. Ale kto sa zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zábudlivý poslucháč, ale uskutočňovateľ diela, ten bude blahoslavený pre svoje skutky*“ (Jak 1, 23-25).

Máme možnosť byť svedkami strašného zemetrasenia a vlny cunami v Japonsku. Človek vybudoval akési impérium: mesto, systém a všetky prostriedky k úžasnemu životu, a v jednom okamihu zrazu všetko sa rúca. Svet sa díva na svoju nemožnosť, alebo pravdu o sebe? Nedalo sa to predpovedať? Nedalo sa tomu vyhnúť? Boh nám ukazuje úžasnú pravdu o nás. Nie, nie sme lepší ako tamtí, ale ak nebudeme robiť pokánie zahynieme, podobne ako oni. („*Alebo si myslíte, že tí osemnásti, čo na nich padla veža v Siloe a zabila ich, boli väčší vinníci, ako ostatní obyvatelia Jeruzalema? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne*“ Lk 13, 4-5).

Potrebujeme pokánie inak nespoznáme pravdu o sebe, akí sme. Rozum nás robí inteligentnými, fyzická krása peknými, ale duša nás robí nesmrteľnými a toto je pravý zdroj múdrosti a krásy. Aj duša môže byť pekná a múdra, pravda, ak ju takú chceme mať. Démon chce presvedčiť človeka, že dokonale šťastný život prežije iba na zemi.“ Pozri aký si úžasný, pekný, ako všetko dokážeš.“ Ale stačí iba jeden okamih a človek zrazu spozná svoju nemožnosť a slabosť. Ak ráno vstaneš a pozrieš sa do zrkadla uvidíš neupraveného, strapatého (no nie všetci), neumytého človeka a toto je pravda, ktorú vidíš každé ráno. Preto sa zahľadme do dokonalosti, do dokonalého zákona slobody a života. Boh dal desať slov života, nie preto, aby človeka trápil, ale aby ho urobil šťastným. Boh dal človeku sviatosti, nie aby ho obmedzovali v slobode, ale aby mu dali pravú slobodu. Ak sa nezahľadíš do tohto zrkadla pravdy, nikdy ju neuvidíš; budeš hľadiť iba na svoju krásu a šikovnosť, ktorá

Ľa v jednom okamihu sklame tak ako Japoncov. Nie sme lepší, ale ak nezačneme robiť pokánie zahynieme podobne. Boh nehľadá na človeka z pohľadu pominuteľnosti, ale nesmrteľnosti. Preto ak chceš porozumieť to nesmrteľné v tebe, ak Mu chceš porozumieť, začni hľadiť do zrkadla svojej duše a uvidíš aká je. Keď zrazu uvidíš pravdu, neboj sa, neutekaj, máš Boha ktorý vybudoval impérium: mesto - *Božie kráľovstvo*, systém - *cirkev* a všetky prostriedky – *sviatosti* k úžasnému životu.

Miernosť

Domov bez televízora

„U nás doma televízor nepozerať“, povedal mi hrdo môj dobrý priateľ, keď som ho stretol s manželkou a ich dvoma deťmi pri hre s loptou v parku. „Raz sa nám pokazila telka a nemali sme peniaze na opravu; tak sa nám začal nový život. Uvedomili sme si, ako veľmi sme boli závislí na televízii a zo začiatku sme boli až nervózni, lebo sme nevedeli, čo máme robiť vo voľnom čase. U drogovy závislých sa tomu hovorí abstinenčný syndróm. Spravili sme poradu, aby sme sa o tom porozprávali a rozhodli sme sa lepšie plánovať svoj čas. Teraz trávime viac času spolu, moje deti sa lepšie učia, sedíme pri stole a jeme dobré jedlo, nielen chlebičky pred obrazovkou; chodíme spať skôr, často chodíme von, a ja a moja manželka spolu lepšie vychádzame. „A deti s tým súhlasia?“, opýtal som sa ho. „Pozri sám. Deti, chcete, aby som dal opraviť televízor?“, opýtal sa otec, obrátiac sa k deťom. „Nie!“, odvetili jednohlasne. Deťom sa tento experiment veľmi páčil.

Čo sú to závislosti?

Príroda je veľmi múdra a preto obklopila pôžitkom skutky, ktoré sú potrebné pre prežitie človeka. Medzi inými vecami nám spôsobujú slasť jedlo, pitie, spánok, fantázia, obdivovanie krásy, príjemné vône, harmonické zvuky, sviežosť v horúčave a teplo v zime, príjemná spoločnosť, nežnosti, poznanie toho, čo nás zaujíma, sexualita a mnohé iné zážitky, ktoré obohacujú náš život. Život vo všetkom hovorí k našim pocitom a to prispieva k našej plnosti. Problém nastáva, keď zneužívame tento pôžitok a vnášame do svojho života neporiadok. Keď premeníme na cieľ to, čo nám príroda dala ako prostriedok.

Zneužívanie

Prejedajúci sa, alkoholicy, narkomani, neurotici, násilníci, fajčiari a všetci ostatní, ku ktorým zvyknú pridávať slovo „anonymní“, sú svedectvom úsilia zanechať zneužívanie dovolených pôžitkov nášho života. Nie je zlé piť opojné nápoje, ale je zlé opiť sa a stratiť svoj život i životy iných.

Keď sa nejaký pôžitok zneužíva neustále, stáva sa z toho chorobná obsesia, ktorá zahmlieva rozum a schopnosť rozhodovať sa. Zneužívanie zotročuje a spôsobuje chorobu.

Príčiny

Prečo sa stávame závislými? Je to chyba hodnôt! Keď nemáme prečo žiť ani vyššie ideály, náš život sa stáva obsesívne egocentrický a žijeme len v zhone za pôžitkami: „Jedzme a pime, lebo zajtra zomrieme“, ako hovorievali hedonisti, ktorí si mysleli, že smrťou všetko končí. Svätý Pavol hovoril o pôžitkároch, že ich bohom je brucho. Moderní hedonisti tiež vytvorili svoje príslovie: „Čo je na tom zlé, keď sa mi to páči?“, a urobili zo zmyslového pôžitku kritérium morálnosti.

Tu prichádza miernosť

Miernosť je rovnováha v užívaní zmyslových pôžitkov. Pomáha nám nenechať sa uniesť osudnou príťažlivosťou zneužitia. Čo spôsobuje, že máme miernosť? V prvom rade úcta k našej vlastnej dôstojnosti. Láska k blízkym je tiež silnou motiváciou na oslobodenie sa od závislosti. Láska k Bohu a chcenie žiť plniac jeho vôľu je pre nás, veriacich, mocnou silou, ktorá pomáha vyjsť s pekla, ktorým je každá závislosť. Pôst a zdržanlivosť, ktoré sa od nás, katolíkov, požadujú v období Štyridsiatnice, sú prostriedkami praktizovania miernosti a dokázania toho, že jedenie a pitie nie je pre nás to najdôležitejšie. Domov, kde vládne triezvosť, je najlepšou formou, ako sa vyhnúť upadnutiu detí do alkoholizmu alebo narkománie.

Nemiernosti, ktoré poškodzujú rodinu:

Nezriadená láska k peniazom. Lakomstvo.

Prepiata zamestnanosť prácou, ktorá spôsobuje zanedbávanie detí rodičmi.

Koníčky, ktoré sa stávajú nerestami: šport, stávkovanie, zberateľstvo, hudba, samotné štúdium.

Pornografia je virtuálnou neverou.

Prílišná starostlivosť o telo, ktorá privádza k narcizmu a anorexii.

Pestovanie exkluzívnych priateľstiev a diskriminácia.

Posadnutosť poriadkom a čistotou.

